

Τέσσερες από τις γυναίκες που αγάπησε ο Σαρλώ: Η Βιργινία Τσέριλ, η Έντα Πούρβιανς, η Πόλα Νέγκρι και η Γεωργία Άλ.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ "ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΟΥ ΓΕΛΩΤΟΣ,"

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΛΥ ΤΣΑΠΛΙΝ

(Ένα πολύ ενδιαφέρον άρθρο του Αντρέ Μωζέ, για τα μαρτύρια που τράβηξε ο Σαρλώ από τις έξη συζύγους του!)

Η γυναίκες είνε για τόν μεγάλο Σαρλώ ό,τι για μερικούς ανθρώπους τό... φαγητό τους. Όπως εκείνοι δέν άντέχουν στο μαρτύριο τής πείνας, έτσι κι' ο Τσάρλυ Τσάπλιν δέν άντέχει στο μαρτύριο τής μοναξιάς.

— "Αν θέλετε νά πεθάνω από μαρασμό, κλείστε με σ' ένα τόπο που δέν υπάρχουν γυναίκες, λέει μ' ελικρίνεια στους φίλους του.

Τό κακό όμως είνε ότι ο Σαρλώ στις γυναίκες έχει διαβωλεμένη άτυχία. Όλες τόν παρεξηγούν και καμμιά δέν μπορεί νά μαντέψη τόν πραγματικό χαρακτήρα του. Και, καθώς φαίνεται, είνε μοιραίο όλοι οί γάμοι του νά καταλήγουν στο διαζύγιο, και στο τέλος, ο Σαρλώ σαν έγκληματίας σέρνεται στα δικαστήρια κ' υποχρεώνεται νά πληρώση μιά σεβαστή αποζημίωσι στη γυναίκα που είχε τήν άτυχία νά τόν παντρευτή. Γι' αυτό τό λόγο οί Άμερικανοί άστειυόμενοι λένε, ότι ο Σαρλώ θά ήταν βαθύπλουτος αν δέν είχε τή μανία νά παντρεύεται τις γυναίκες που αγαπάει!... Κι' ό ίδιος άλλωστε τό όμολογεί:

— Στη ζωή, λέει, πρέπει νά πληρώνη κανείς ό,τι αγαπάει! Η εύτυχία που σου χαρίζουν ή γυναίκες πουλιέται δυστυχώς πολύ ακριβά!...

Κι' έχει άπόλυτο δίκιο.. Κάθε γυναίκα του, κατά τους διαφόρους υπολογισμούς, του στοίνισε για λίγους μήνες, είτε για λίγα χρόνια, πάνω από ένα εκατομμύριο δολλάρια! Ποιές όμως ήσαν αυτές ή γυναίκες; Πώς παρουσιάστηκαν για νά ταραξούν τή ζωή αυτού του μεγάλου καλλιτέχνη; Τί άνάγκαζε τό Σαρλώ ν' αναζητά πάντα τήν τρυφερότητά τους; Γιατί αυτές μεταβαλλόντουσαν έπειτα από λίγο σε πραγματικούς... δημίους του; Αυτό θά προσπαθήσουμε νά σας εξηγήσουμε σήμερα.

Ο Τσάρλυ Τσάπλιν από μικρός δέν γνώρισε τήν τρυφερότητα των γυναικών.

— Ζούσα, αποκαλύπτει ό ίδιος στην αυτοβιογραφία του, σ' ένα φτωχόσπιτο τής εργατικής συνοικίας του Λονδίνου. Η μητέρα μου ήταν μιά φτωχή άρτίστα που κέρδιζε με χίλια θάσανα τό φωμί μας, γυρίζοντας άτέλειωτα από τό ένα ύποπτο κέντρο στο άλλο. Δέν τήν κατηγορώ. Ο Θεός άς αναπάψη τήν ψυχή της. Μά έχω παράπονο ότι ποτέ δέν με χείδεψε και ποτέ δέν μου

χαμογέλασε με στοργή...

Νά λοιπόν ποιά ήταν ή αίτία τής τρομερής μελαγχολίας του Τσάρλυ Τσάπλιν: ή στέρσις τής τρυφερότητας, τής στοργής... Γι' αυτό, όταν για πρώτη φορά συνάντησε, τή Μίλντρετ Χάρρις, τήν γοητευτική ήθοποιό, τό «πιό ώμορφο κορίτσι του Χόλλυγουντ», όπως τήν έλεγαν, τήν αγάπησε μ' όλη τή δύναμη τής καρδιάς του. Η Μίλντρετ Χάρρις για τόν Σαρλώ ήταν ένα χαριτωμένο παιδί. Τής έκανε όλες τις ιδιοτροπίες και δέν θύμωνε με καμμιά παραξενιά της. Μιά φορά τήν άφησε μόνη της νά πάη νά γλεντήσει τήν Πρωτοχρονιά στη Νέα Υόρκη μαζί με τήν Μαίρη Πίκφορντ. Η Μίλντρετ δέν του έμεινε πιστή. Ο Σαρλώ τό έμαθε και τής τηλεφώνησε:

— "Ελα άμέσως στο Χόλλυγουντ! Δέν άνέχομαι νά γελοιοποιήσ τ' όνομά μου!

Η γυναίκα του σαν... θρεγμένη γάτα πήρε τό τραίνο για τή φιλομύπολι, θέβαιη ότι όλα είχαν τελειώσει με τόν Σαρλώ. Όστόσο εκείνος τήν περίμενε στο σταθμό μ' ένα ώμορφο μπουκέτο λουλούδια. Τήν έσφιξε με χαρά στην άγκαλιά του και δέν τής έκανε καμμιά παρατήρησι.

Μόλις όμως πέθανε τό νεογέννητο παιδί τους, όλος ό έρωσ του Σαρλώ για τή Μίλντρετ Χάρρις εξαφανίστηκε. Με τήν πρόφασι δέ ότι δέν ήθελε νά τήν αφήση νά παίξη στον κινηματογράφο, τήν άνάγκασε νά ζητήσει διαζύγιο. Φρόντισε μάλιστα τό διαζύγιο νά έκδοθ ή εις θάρος του για νά τής δώση ένα γενναίο χρηματικό ποσόν!...

Η δεύτερη γυναίκα του Σαρλώ, ή Λίντα Γκρέυ, στάθηκε πιό τυχερή από τήν πρώτη. Μαζύ της ό «βασιλεύς του γέλωτος» γνώρισε τήν άληθινή οικογενειακή εύτυχία. Η Λίντα ήταν μιά από εκείνες τις γυναίκες που είνε πλασμένες για ιδανικές σύζυγοι. Είχε μιά άπέραντη ευγένεια στους τρόπους της, ένα άκατανίκητο θέλητρο στην όμιλία της και ήταν τόσο καλή, ώστε είχε κατακτήσει τή συμπάθεια όλων των φίλων του Τσάρλυ Τσάπλιν. Όσοι έτυχε νά ζήσουν κοντά στο Σαρλώ εκείνη τήν έποχή, όμολογούν ότι ή θίλλα του είχε διαρκώς έορτάσιμη όψι. Κάθε βράδυ τά σαλόνια της ήσαν κατάφωτα και οί καλεσμένοι του χόρευαν με τους ήχους μιάς υπέροχης όρχήστρας. "Όσο για τόν ίδιο τόν Σαρλώ, άκτινοβολούσε από τή χαρά του και εύχαριστημένος ό-

Ο Σαρλώ
(Γελοιογραφία του Ροζέ Ροϋκ)

πως ήταν από τον έαυτό του, εργαζόταν για τον κινηματογράφο είκοσι ώρες το είκοσιτετράωρο!

Η Λίντα Γκρέυ χάρισε στον «βασιλέα του γέλωτος» δύο αγόρια: τον Τσάρλυ και τον Σίτνεϋ. Κι' ο Σαρλώ τ' άναθρεψε μ' έξαιρετική προσοχή και τούς έδωσε μιá ξεχωριστή μόρφωσι.

Ξαφνικά όμως ο Σαρλώ, ύστερα από μερικά χρόνια, άρχισε να δείχνει σημεία μιáς τρομαχτικής άνησυχίας. Δέν πατούσε πειά στη θίλλα του και προτιμούσε να μένη στο στούντιο ή στο διαμέρισμά της "Εντας Πούρβιανς, τής συμπαθητικής πρωταγωνιστρίας τών έργων του. Η Λίντα Γκρέυ άρχισε φυσικά να ζηλεύη κι' όταν τον συναντούσε του έκανε άγριες σκηνές και δέν τον άφηνε να συγκεντρωθῆ και να δουλέψη.

— Η Λίντα Γκρέυ, όμολογεί ο ίδιος, είχε μεταβληθῆ σε μιá έξαγριωμένη τίγρι κι' ευχαριστιόταν να καρφώνη τά νύχια της στις σάρκες μου!....

Και, φυσικά, άναγκάστηκε να χωρίση και από αυτήν, ή όποια μπορεί να ήταν καλή μητέρα, μά ήταν ύπερβολικά ζηλιάρα σύζυγος.

Η τρίτη γυναίκα του Σαρλώ ήταν εκείνη άκριβώς που ύπηρεε ή αίτια να χωρίση από τῆ δεύτερη σύζυγό του: ή "Εντα Πούρβιανς. Συνεδέθη μαζί της μ' ένα φλογερό έρωτα, μά δέν έγινε ευτυχισμένος. Η "Εντα Πούρβιανς, ενώ ήταν ύπέροχη ως φίλη, έγινε κακή σύζυγος. Του έψηνε κυριολεκτικώς τó ψάρι στα χείλη. Ο Σαρλώ λοιπόν άναγκάστηκε να τῆ χωρίση και να πάψη να συνεργάζεται μαζί της. Άλλωστε είχε βρῆ τῆν αντικατάστριά της: Ήταν ή Πόλα Νέγκρι. Αυτή όμως ή περίφημη δραματική θεντέττα δέν δέχθηκε να παντρευτῆ τó Σαρλώ, ούτε να παίξη στο έργο του.

— "Ας άρραβωνιασθοῦμε καλύτερα, του είπε. "Όταν δέ βαρεθῆ ο ένας τόν άλλον, θά τραθήξουμε ο καθείς τó δρόμο του, χωρίς ιστορίες και δικαστήρια.

Κι' έτσι κι' έγινε, πράγματι. Η Πόλα Νέγκρι κι' ο Σαρλώ χώρισαν έπειτα από λίγο, μά παρέμειναν καλοί φίλοι.

Μά τó ρομάντισο του «βασιλέως του γέλωτος» δέν σταματάει δώ πέρα. "Υστερα από τῆν Πόλα Νέγκρι ἤρθε ή σειρά τής Γεωργίας "Αλ, τής όποιας ή ώμορφιά κατέκτησε τόν μεγάλο ἠθοποιό και τόν έκανε σκλάβο της.

Η Γεωργία "Αλ κι' ο Σαρλώ πέρασαν μιá γοητευτική σελήνη μέλιτος στη Φλωρίδα. Έπειτα γύρισαν στο Χόλλυγουντ κι' ο διάσημος «άστéρας» άφωσιώθηκε στο γύρισμα τών «Φώτων τής πόλεως», στο όποιο πρωταγωνιστούσε ή Βιρτζίνια Τσέριλ, μιá από τις πιό ώμορφες και τις πιό χαριτωμένες θεντέτες τής φιλομουπόλεως. Η Βιρτζίνια Τσέριλ άγάπησε παράφορα τόν Σαρλώ και τόν άνάγκασε να χωρίση από τῆν τέταρτη γυναίκα του και να τῆν παντρευτῆ.

Γιά τῆ Βιρτζίνια Τσέριλ, ο Σαρλώ είχε μιá τρομαχτική άδυναμία. Κι' όταν εκείνη, μη ύποφέροντας να τής συγχωρή όλες τις άδυναμίες της, του ζήτησε διαζύγιο, ο Τσάρλυ Τσάπλιν έχασε κυριολεκτικώς τó ἠθικό του. "Ισως δέ θά έχανε και τῆν όρεξι να έργασθῆ στο στούντιο, αν δέν βρισκόταν ή Πωλét Γκοτάρ για να τόν παρηγορήσει και να τόν βοηθήσει να γυρίσει τά «Μοντέρνα χρόνια».

Σήμερα ή Πωλét Γκοτάρ είνε ή έκτη γυναίκα του. Μά διόλου άπίθανο να μῆν είνε και ή τελευταία. Ο Σαρλώ στη ιδιωτική ζωῆ του είνε τόσο παράξενος!...

ΑΝΤΡΕ ΜΩΖΕ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ο βασιλεύς τής Περσίας Κῦρος, πεθαίνοντας κάλεσε κοντά του τó γυιό του και του έδωσε τις έξῆς πολυτιμότες συμβουλές:

— Μάθε, παιδί μου, ότι ή βασιλεία δέν διατηρείται μονάχα με τó χρυσό σκῆπτρο που θά κρατῆς στα χέρια σου. Τó ασφαλέςτερο σκῆπτρο για τούς βασιλείς είνε οί καλοί και πιστοί φίλοι. Μῆ νομίσης όμως ότι οί άνθρωποι γεννιούνται εκ φύσεως πιστοί... "Οχι!... Μπορεί όμως αξιόλογα ν' άποκτήση κανείς με τόν χαρακτήρα του, όταν θέλη, φίλους πιστούς. Και οί φίλοι αυτοί, ποτέ δέν άποκτῶνται με τῆ βία, αλλά μόνο με τῆν ευεργεσία!...

Η ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΟΙΗΤΡΙΕΣ

ΑΠΟ ΤΟ "ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ,"

(Τῆς Μαρσελίνας Ντεμπόρντ—Βαλμόρ)

Η ΣΥΓΓΝΩΜΗ

Σκύφτω στη μοίρα που βαρειά με γέρνει, θά πεθάνω.
Η φρίκη του θανάτου θές γοητεία να γενῆ;
"Ελα, τó ένοχο χέρι σου βάλε στην καρδιά μου ~~επ~~
για μιá φορά στερνή.

Δέν θάχης τύψι άνώφελη όταν θά πάψη εκείνη
να λυώνη και να καρτερῆ παύοντας να χτυπᾶ.
"Αλλά θά πῆς: «Αυτή ή καρδιά ποῦχε για μένα γίνε
έπαψε ν' άγαπᾶ».

"Απ' τῆν ψυχή μου ή άγάπη μου κυλάει τῆν λαβωμένη.
Δές τó έργο σου, χωρίς καμμιά τρομάρα περισσή:
Τό θάνατο έχω μέσα μου κι' ώστόσο παγωμένη
δέν είμαι όπως εσύ.

Πάρ' τῆν καρδιά μου, πάρ' τη! "Εγώ που σε λατρεύω ~~α~~
(κόμη
για να σου δώσω, αλλοίμονο, δέν έχω άλλο άπ' αυτή
μά, και ξεσκίζοντάς την, θά δῆς πῶς ή συγγνώμη
είνε ο' αυτή γραφή.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Θεέ τών παιδιών, άκουσε δώ μιá κόρης τῆν καρδιά:
χτυπᾶ κάτ' άπ' τά χέρια μου όλη ίκεσία, να'
άκούω πάντα να μιλοῦν για τά όρφανά παιδιά'
άχ, μέσ' στο μέλλον, θε μου, πειά μῆν κάνεις όρφανά.

Για ν' άπάντηση στις φωνές όσων πονοῦν δώ πέρα
με τῆ βραδυά ένας άγγελος άσε στη γῆ νάρθη.
Βάλε από κάτω άπ' τó παιδί που τ' άφησε ή μητέρα
ένα μικρό προσκέφαλο για ναποκοιμηθῆ.

Η ΚΑΜΑΡΗ ΜΟΥ

Τῆν καμαρούλα μου ψηλά' (χω. Τόν οὐρανό πάντα κυττάζει, και τó φεγγάρι έχει μονάχο χλωμό και σοβαρό της ξένο. Κάτω στην πόρτα κι' αν χτυ- (πάνε, έμένα τώρα τί με νοιάζει; Κανένas δέ μπορεί πειά να- (να όταν εκείνον δέν προσμένω! Με τά λουλούδια, μοναχῆ (μου, άπ' όλους είμαι πειά κρυμ- (μένη' και χωρίς ναμαι λυπημένη, έχω όλο δάκρυα τῆν ψυχή	(μου Βλέπω από δώ τόν οὐρανό ξεκάθαρο και γαλανό' βλέπω ν' αστέρια σα βρα- (δυάζει, μά και τῆν μόρα όταν (οὐρλιάζει! "Εδῶ στη θέσι μου, αντικρύ (μου, κάποια καρέκλα περιμένει' ήτανε ή καρέκλα εκείνου, μά μάς χωροῦσε και τούς (δυό. Με μιá ταινία σημαδεμένη, αυτή ή καρέκλα είνε δώ, στη μοίρα της ύποταγμένη, (όπως κι' εγώ!
--	---

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Μῆ μ' άφήσης να πεθάνω με τών γηρατειών τῆν ώρα
Σὺ που από μιá φλόγα άνάπης τῆν καρδιά μου έχεις
(πλασμένα.
Θέ μου, τó παιδί σου πάρε μέσ' άπ' τῆς ζωῆς τῆ μόρα!
Μέσ' στο φῶς πάντα άς πετάω' με τρομάζει ή νύχτα έμένα.
Σαν πεθάνη αυτός δέ θέλω πειά να μείνω μόνη κι' ζοιη
Με τó πένθος τó δικό του δέν τῆ θέλω εγώ τῆ ζῆση.
"Η πνοή του στο πλευρό μου άς φυσάη πάντα με θερμη
και τών γηρατειών ο πάγος να με φτάση άς μῆν άφήση!

Μετάφρασις ΜΗΤΣΟΥ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ